

ת"פ 25031/01/10 - מדינת ישראל נגד רושדי בריק, שאדי פחר אלדין

בית משפט השלום בצפת

ת"פ 25031-01-10 מדינת ישראל נ' בריק ואח'

בפני כב' השופט אורי גולדקורן
המאשימה
מדינת ישראל באמצעות שלוחת תביעות חיפה ע"י ב"כ עו"ד
איציק אמיר
נגד
הנאשמים
1. רושדי בריק ע"י ב"כ עו"ד נג'מה הייב
2. שאדי פחר אלדין ע"י ב"כ עו"ד סאפי נוג'דאת

החלטה

1. בישיבת ההוכחות הראשונה, ביום 18.9.2011, העיד המתלון סלים עוואד כעד תביעה. בישיבת ההוכחות האחרונה, ביום 9.4.2014, העיד פאחר אלדין נוראלדין, אביו של הנאשם מס' 2, כעד הגנה. בעדותו של עד הגנה זה הוא אמר כי לא נכח באירוע נשוא כתב האישום, אולם כאשר ביקר את המתלון לאחר מועד האירוע, אמר לו המתלון: "אני לא יודע שזה הבן שלך". עוד אמר בעדותו כי בפגישה נוספת, אמר לו המתלון כי אפילו אם הנאשם מס' 2 לא היה האיש שדקדק אותו, מגיע לו עונש. בחקירתו הנגדית אמר עד הגנה זה כי אינו זוכר אם מסר מידע זה לעורך-דינו.

2. המאשימה הגישה בקשה לפי סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ), להביא ראיות על מנת לסתור טענות עד ההגנה, אביו של הנאשם מס' 2, כפי שנאמרו בעדותו, מאחר ולא ניתן היה לצפות מראש. לפיכך ביקשה המאשימה להתיר העדת המתלון כעד הזמה. באי-כוח הנאשמים הודיעו כי הם משאירים ההכרעה לשיקול דעת בית המשפט.

3. סעיף 165 לחסד"פ, שכותרתו: "ראיות נוספות מטעם התובע", קובע (ההדגשות הוספו - א"ג):

"בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה

הראיה נועדה להזים טענה "מפתיעה" - טענה שצריכה לענות על שני תנאים: לעלות מראיות ההגנה, ולהיות כזאת שעל פי מבחן אובייקטיבי לא יכול היה התובע לצפותה מראש. סעיף 166 לחסד"פ מאפשר לנאשם להביא ראיות נוספות במטרה לסתור את ראיות ההזמה של התביעה, ככל שהובאו מכוח סעיף 165. בעוד שהבאת ראיות לסתור מטעם

התביעה טענה רשות מבית המשפט, הרי שהבאת ראיות לסתור מטעם ההגנה אינה מותנית בכך. לנאשם זכות להביא ראיות לסתור שאינה תלויה בשיקול-דעתו של בית המשפט.

בתפח (מחוזי ת"א) 582/84 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"מ תשמ"ז (2) 482, 480 (1986) הבהיר השופט קדמי את טיבה של עדות הזמה:

"אין המדובר בראיות שבאמצעותן מבקשת התביעה לצאת ידי חובת ההוכחה המוטלת עליה, אלא בראיות המיועדות להגיב על "טענה מפתיעה", המכוונת לפגום בראיותיה שלה ואשר לא היתה לה הזדמנות להתייחס אליה בפרשתה. הנאשם אינו זקוק לעיון מוקדם ב"ראיות ההזמה" לשם הכנת הגנתו, כמוסבר לעיל, שהרי הגנתו כבר הוצגה, והיא מכוונת כל כולה "כנגד" הראיות שהוצגו ע"י התביעה בפרשתה. אי-הצגה מוקדמת של "ראיות ההזמה" לעיון הנאשם, אינה מקפחת אותו, באשר זכותו להגנה נאותה נשמרת גם כאן במלואה: הוא יוכל לחקור את העדים הנוספים בחקירה נגדית (ואם תידרש לכך דחיית הדיון - בוודאי שתוענק לו כזאת); והוא יוכל להביא ראיות נוספות מטעמו בענין זה, מכח ההוראה המפורשת שבסעיף 166לחסד"פ".

בתא (שלום חי') 6250/96 מדינת ישראל נ' דודו כהן עבודות פיתוח ועפר בע"מ, פ"מ תשנ"ח (4) 1 (1997) ניתח השופט (כתוארו אז) אלרון את הסוגיה של הבאת ראיות נוספות במישור הפלילי והדגיש את שיקולי-העל שצריכים להישקל בעת מתן החלטה אם להתיר הבאת הראיות בשלב מאוחר: אי-גרימת עיוות דין לנאשם, שקילת צורכי החברה וצורכי הנאשם והשלב בו מצוי הדיון ועד כמה קרוב בית-המשפט ליתן פסק-דין.

ראו גם: ע"פ 3396/09 אלהיב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.9.2011); ע"פ 9216/03 אלרז נ' מדינת ישראל, פסקה 23 לפסק דינו של השופט לוי (פורסם בנבו, 16.1.2006); ע"פ 3991/05 מדינת ישראל נ' אוחיון (פורסם בנבו, 30.5.2005)

4. הבקשה להעדת המתלון פעם נוספת, כעד הזמה, עונה על שני הקריטריונים שנקבע בפסיקה: מטרת העדות הינה להגיב לטענות העולות מראיות ההגנה, קרי - מעדותו של אביו של הנאשם מס' 2, אשר את תוכנה המפתיע לא ניתן היה לצפות מראש.

5. אשר על כן, הנני מתיר למאשימה להעיד כעד הזמה את המתלון. עדותו תישמע בישיבה שנקבעה ליום 25.11.2014.

ניתנה היום, י"ט אלול תשע"ד, 14 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

